

maatte ventes at ville blive misbilliget fra alle Sider.

Bagger: Jeg skal blot oplyse med Hensyn til Bager Hærtels pekuniære Forhold, at der ingen Grund er til at antage, at han, som jeg tror, at adskillige ærede Medlemmer af dette Thing mene, skulde være en meget fattig Mand, som ikke havde Naad til at lade sig indlægge paa en Sindssygeanstalt til Observation. Jeg skal i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at der i den Betænkning, som blev afgiven af dette Things Udvalg for Andragender den 14de Juni ifjor, findes en Skrivelse fra Mars og Slets Herreders Kontor i Lyngby af 8de Februar 1879 vedrørende denne Mand, og der udtales der i Slutningen af Skrivelsen, at der ikke vil blive negtet ham de fornødne Midler — nemlig af hans egne Penge — til at komme i en selvstændig Virksomhed, naar han maatte se sig istand til at skaffe sig et passende Erhverv. Det fremgaar klart heraf, at Manden er i Besiddelse af Midler, altsaa ogsaa af de fornødne Midler til selv at kunne gjøre det, som jeg fremdeles maa anse for det Rigtige, nemlig indlægge sig til Observation paa en Sindssygeanstalt. Jeg tror, dette bør oplyses, da det er mig bekjendt, at adskillige ærede Medlemmer lægge en vis Vægt paa dette Punkt.

Sammeluhr: Jeg føler Trang til at udtale, selv om jeg derved skulde paadrage mig en Bemærkning, at jeg ofte har beklaget mig over, at Andragenderne i Betænkningen under Nr. 12 og 13 fra Niels Andersen og Fabrikant Steinbrenner i Aarhus ikke ere blevne indstillede. Men jeg har dog troet, at det tjener Sagen bedst ikke med Hensyn til dem at gjøre nogen Indstilling alene. Naar jeg derfor har sluttet mig til de øvrige Medlemmer i Udvalget, er det sket i Forventning om, at disse Andragender ville blive Gjengangere, og at der da er Mulighed for, at de ville faae et andet Udfald.

Formanden (Krabbe): Denne korte Bemærkning var der ingen Grund til at hindre; men iøvrigt erindrer jeg om, at Andragender, hvorom ingen Indstilling og intet Forslag foreligger, ikke ere Gjensstand for Forhandling.

Winther: Jeg vil blot sige, at, dersom det Middel, jeg foreslog, ikke kan hjælpe, tror jeg ikke der er Noget, som hjælper.

Ordføreren (S. Pedersen): Med Hensyn til Indstillingen under Nr. 10 skal jeg bemærke overfor det ærede Medlem fra Thisted Amts 3die Valgkreds (Bagger), at den udførlige Skildring, han gav af tidligere Omstændigheder angaaende Bager Hærtels Tilstand og Forhold, er Noget, der altsammen er meget godt kjendt fra tidligere Forhandlinger; det staar at læse i Tidenden, er tilstrækkelig oplyst, og der er Ingen, der tvivler om, at Manden jo i sin Tid har været sindssyg; det er erkjendt fra alle Sider, saa at altsaa Spørgsmaalet er, om han endnu lider af Sindssyge, eller om hans Tilstand er saaledes forbedret, at han nu kunde erklæres for myndig. Det ærede Medlem mente, at det var Noget, som det ikke laa for Thinget at tage sig af; men Thinget har allerede for 2 Aar siden, før der forelaa nogen Lægeerklæring, vedtaget at henvise til Justitsministeren et Andragende fra Bager Hærtel om at blive forhjulpen til sin Ret (Bagger: Det var feil gjort af Thinget). Det er muligt, men jeg tror, det ærede Medlem vilde gjøre bedre ved at indtage det Standpunkt, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Koch) indtager, og sige, at, hvad Thinget gjør, er rigtigt, og jeg tror heller ikke, at Thinget vilde have gjort det, uden at der forelaa lignende gyldige Grunde derfor som nu. Jeg tror heller ikke, at Thinget nu vil fravige sin tidligere Stilling, men ogsaa denne Gang paa samme Udvalgs Indstilling henvise Andragendet til Ministeren. Det ærede Medlem henholdt sig for saa vidt til mig, som han sagde, at den Paa-gjældendes Andragende ikke var klart, og det skal jeg gjerne indrømme, at det ikke er; men det ærede Medlem, der selv tidligere har været Medlem af Andragendeudvalget, veed sikkert, at der kommer mange Andragender ind, der ikke ere klare, uden at man derfor kan sige om de paa-gjældende Forfattere, at de ere sindssyge. Den ærede Minister sluttede sig jo væsentlig til det ærede Medlem og optraadte, som det forekommer mig, med nogen ufrønsden Bestemthed, for om muligt at bevæge Thinget til ikke at vedtage den Slags Henvisninger. Det maatte, sagde den